

„ наꙗчи ѿ тѣбѣ, ѿѣ стаНЕ и намъ
 „ достоинъ сынъ, и достоинъ на-
 „ слѣдникъ на царството ни.“ За
 това токѡ като са ѿ храны АлеѢандръ, пре-
 даде го на Аристотелѧ да го има като същїй
 сынъ и оученикъ, и самъ той го имаше на
 неисказана почестъ: За това и АлеѢандръ
 стана иапоконъ, и са назова Великій АлеѢ-
 андръ. Послѣ АлеѢандръ като достигна на
 възрастъ, и слѣдь смртъта Отца своеѧ като
 са воцарї, преисполнъ оучителѧ своеѧ съ
 неизреченны благодѣянїета, и всегда дъма-
 ше, чи ѿ Фліппа є прѣлъ токъ животъ,
 а ѿ Аристотела добръ животъ: На единъ
 примѣръ и за бащитѣ и за сыновѣтѣ.

Другъ втори примѣръ подобенъ пѣр-
 вомъ.

Четемъ на Маїа въ осмый денъ въ житїе-
 то на святаго и великаго Арсениѧ, зашо Ве-
 ликій Феодосій Греческій царь като на мысли
 да наꙗчи сыновѣтѣ си Аркадіѧ и Синорїѧ на
 книжно оученїе. И като намѣри тогова Ве-
 ликаго Арсениѧ Святаго, какъ го є доча-
 калъ и посрѣдинализъ, какъ го є поѣлъ въ па-